

Vlaams
Parlement

vergadering **C75 – BIN5**
zittingsjaar 2013-2014

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur,
Decreetsevaluatie, Inburgering en Toerisme

van 10 december 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de moeizame implementatie van de beleids- en beheerscyclus (BBC) - 500 (2013-2014)	3
Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de betrokkenheid van adviesraden en/of lokale belanghebbenden bij de opmaak van het meerjarenplan van lokale besturen - 556 (2013-2014)	6
Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het fenomeen Airbnb - 571 (2013-2014)	10
Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het EVA Integratie en Inburgering - 578 (2013-2014)	13

■

Voorzitter: de heer Marnic De Meulemeester

Vraag om uitleg van de heer Marcel Logist tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de moeizame implementatie van de beleids- en beheerscyclus (BBC) - 500 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist: Voorzitter, minister, collega's, qua implementatie van de beleids- en beheerscyclus (BBC) loopt liefst 95 procent van de deelnemende gemeenten achter op de feiten, zoals ik al eerder opmerkte in deze commissie. Naar mijn ervaring, en die van vele andere burgemeesters, kunnen de softwarehuizen echt niet volgen. De kinderziekten, de bugs, zouden naar verwachting nog twee tot drie jaar kunnen duren. Er zijn blijkbaar heel vaak wijzigingen in de regelgeving, terwijl het proces nog loopt.

Een van de oorzaken zou zijn dat de softwarehuizen met een te beperkte bezetting werken. Bijkomend personeel aanwerven ligt moeilijk wegens de moeilijke budgettaire en economische toestand, en als er al wordt aangeworven, vraagt ook de opleiding nog de nodige tijd.

Minister, erkent u de hierboven geschetste problematiek van de BBC? Waarom zijn er zo vaak wijzigingen in de regelgeving? Als de softwarehuizen en de regelgeving een vertragende factor betekenen voor het opstellen van budgetplannen volgens de BBC, kan er dan ook geen uitstel van de BBC worden verleend aan de gemeenten of kunnen er geen flexibiliserende maatregelen worden genomen? Plant u bijkomende maatregelen om de problematiek op te lossen?

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Voorzitter, ik vraag me af waar de heer Logist die 95 procent met stelligheid vandaan haalt. Is dat wetenschappelijk onderbouwd of is dat op het gevoel? Mijn ervaring in onze gemeente is andersluidend. Wij hebben geen problemen met het implementeren van de software.

Minister, het is goed dat u hebt beslist om de autonome gemeentebedrijven (AGB's) en de gemeentelijke vzw's de mogelijkheid te geven een jaar uitstel te krijgen. Dat geeft de mogelijkheid aan de gemeenten om zich eerst volledig te concentreren op de gemeentelijke boekhouding en de volgende jaren op de afgeleiden daarvan.

Minister, waar komt die 95 procent vandaan? Hebt u daar een rapport over? Beschikt u ook over die cijfers?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: De BBC is wellicht de belangrijkste hervorming in de lokale besturen sinds de overdracht van de bevoegdheid Binnenlands Bestuur door de Lambermontakkoorden. Met zulke belangrijke hervormingen gaat heel veel werk gepaard. Vroeger al heb ik mijn dank en waardering uitgesproken voor het Agentschap voor Binnenlands Bestuur (ABB), maar ook voor alle medewerkers van de gemeente- en OCMW-besturen, om in de afgelopen maanden, sommigen al jaren als piloot, de BBC te implementeren. Ik wil dat nu herhalen. Sommigen hebben daar, buiten de eigenlijke uren, bijzonder veel tijd in gestopt. Mijnheer Logist, ik weet niet waar u uw bewering vandaan haalt dat 95 procent van de deelnemende gemeenten achter zou lopen op de feiten.

Ik heb al meegedeeld dat ik het ABB heb gevraagd om de implementatie van de BBC in de lokale besturen nauwgezet op te volgen. Het ABB voert door middel van heel eenvoudige, maar duidelijk en vooraf gedefinieerde vragenlijsten diverse enquêtes uit om de stand van zaken te kennen. Dat is gebeurd in mei, juli, september en recent nog in november. De

resultaten waarover ik beschik in het kader van die monitoring vanuit het werkveld, leveren een ander beeld op dan het sombere beeld dat u schetst.

De laatste stand van zaken, opgemaakt door mijn administratie op basis van de enquête in november, geeft aan dat slechts 31 gemeenten aangeven dat ze vrezen voor het einde van dit jaar niet over een door de raad vastgesteld meerjarenplan 2014-2019 en een budget voor 2014 te zullen beschikken. Dat gaat dus in totaal over 10 procent van de gemeenten. 90 procent van de gemeenten zegt op schema te zitten. Van de 31 gemeenten die zeggen dat het niet voor het einde van dit jaar zal zijn, geeft 90 procent aan te verwachten in de loop van januari 2014 wel klaar te zijn. Het overgrote deel van de gemeenten zit dus op schema. Dat is niet disproportioneel. Als dat zo is, heeft het niets te maken met de BBC. In 2013 waren er 12 Oost-Vlaamse gemeenten niet op tijd klaar met een uitvoerbaar budget, 26 West-Vlaamse gemeenten, en in de andere provincies ging dat telkens om bijna 20 gemeenten. Eigenlijk zijn het er zelfs minder dan in het voorgaande jaar, zonder dat ik daar algemene conclusies aan wil verbinden.

Inzake het aanzetten van softwarehuizen tot het aanwerven van personeel, heb ik u al gezegd dat uit wat ik aan informatie krijg van de gemeenten, blijkt dat het overgrote deel op schema zit. Ik ben niet de contractant. Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur is niet de contractant. Of vindt u dat het agentschap in het vervolg die aanbestedingen moet doen, met een raamcontract waarop gemeenten kunnen inschrijven? De gemeenten zijn autonoom ter zake. De gemeenten maken die contracten, maken afspraken over uitvoeringstermijnen, over wat moet worden geleverd, over de prijs die moet worden betaald, over de boeteclausules als men niet tijdig is.

Natuurlijk ontken ik niet dat software een heel belangrijk aspect is in heel de BBC-aangelegenheid. Zoals de heer Vanden Bussche zei, heb ik daar al over gesproken in deze commissie. Ik heb hier op 28 mei 2013 geantwoord dat de essentiële functionaliteiten die nodig zijn voor de dagelijkse werking en het opmaken van de beleidsrapporten, beschikbaar zijn in de software. Ik blijf vandaag ook bij die conclusie. Ik heb trouwens het agentschap al een jaar geleden de opdracht gegeven te zorgen voor een vlotte inhoudelijke ondersteuning van de softwareleveranciers en de lokale besturen, zodat de softwarehuizen hun beschikbare capaciteit kunnen inzetten op hun kerntaken.

Ik weet ook niet waarop u zich baseert als u zegt dat er vaak wijzigingen zijn aangebracht aan de regelgeving. De initiële regelgeving, het besluit van de Vlaamse Regering van 25 juni 2010 en het ministerieel besluit van oktober 2010, was naar mijn aanvoelen goed doordacht. Er zijn twee beperkte wijzigingen aangebracht. Een eerste wijziging kwam er na de evaluatie die het agentschap in het voorjaar van 2012 heeft uitgevoerd, in de vorm van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 november 2012 en het ministerieel besluit van 26 november 2012. Die tornt niet aan de fundamentele en de uitgangspunten van de BBC. Wel is daarmee het toepassingsgebied uitgebreid tot de autonome gemeente- en provinciebedrijven en de OCMW-verenigingen van publiek recht, met uitzondering van de ziekenhuizen. Daarnaast waren er enkele technische aanpassingen. In elk geval is die aanpassing tijdig volgens de bij aanvang van het BBC-project vooropgestelde planning doorgevoerd, zodat alle besturen en softwarehuizen er zeker voldoende rekening mee kunnen houden voor een correcte toepassing vanaf het boekjaar 2014.

De tweede bijsturing is zeer recent. Dat is het besluit van de Vlaamse Regering van 22 november 2013. Dat is een aanpassing op uitdrukkelijke vraag van de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG). Het is een beperkte bijsturing van de definitie van 'structureel evenwicht' door besturen, maar dat heeft geen enkele impact op de informatica. Het is eigenlijk een kleine beleidsmatige bijsturing.

Ik kom tot uw volgende vraag, waarvan ik het uitgangspunt dus niet onderschrijf. Het is niet zo dat de softwarehuizen en de regelgeving een vertragende factor betekenen voor het opstellen van budgetplannen. Natuurlijk hoort u me niet zeggen dat dit een eenvoudig traject

is, maar 90 procent van de gemeenten geeft aan op tijd te zullen zijn in 2013. Van de 10 procent die zegt niet klaar te zijn op 31 december 2013, stelt 90 procent wel klaar te zullen zijn in januari 2014. Dat zijn eigenlijk betere cijfers dan in vorige jaren.

Uit de rondvraag bij de besturen blijkt dat de belangrijkste factoren die een rol spelen bij een eventuele vertraging, te maken hebben met de interne werking van het bestuur zelf. Dan gaat het over tijdsdruk, over personeelsgebrek, over het leren kennen van de BBC, over opleidingen die bezig of gepland zijn, over onvoldoende kennis van het gebruik en de functionaliteiten van het BBC-softwarepakket, waardoor de registratie soms wat laattijdig is gebeurd. Vooral gaat het ook over discussies over de beleidsmatige invulling: over de beleidsdoelstellingen die voor de hele termijn moeten worden geformuleerd, over discussies over noodzakelijke efficiëntieoefeningen en besparingsmaatregelen, over discussies over de bijdrage aan het OCMW en dergelijke meer. In een aantal gemeenten heeft men dat debat over de vraag welke keuzes er zijn gemaakt, ook publiekelijk kunnen volgen. Dat debat heeft geleid tot een intens tijdsgebruik. Dit heeft wat voeten in de aarde gehad. Op zich heeft dat echter niets te maken met de software.

Ik heb hier al gezegd, en ik heb dat ook bevestigd via mijn omzendbrief van 18 oktober 2013, dat ik niet zal instemmen met aanvragen tot uitstel van de invoering van de BBC bij een gemeentebestuur, althans niet als het gaat over de kerntaken, over gemeenten, OCMW's en provincies. Alle gemeentebesturen moeten tijdig hun meerjarenplanning 2014-2019 hebben. In dezelfde omzendbrief heb ik echter laten weten dat de autonome gemeente- en provinciebedrijven en de OCMW-verenigingen uitstel kunnen krijgen, op vraag. Daarnaar is daarnet al verwezen. In tegenstelling tot de anderen weten zij immers niet sinds midden 2010, maar sinds het najaar van 2012 – toch al een tijd, ondertussen – dat de BBC op hen van toepassing is. Een aantal verzelfstandigde entiteiten hebben van die mogelijkheid gebruikgemaakt, namelijk 22 autonome gemeentebedrijven, 16 OCMW-verenigingen en 1 autonoom provinciebedrijf. Zij hebben dat uitstel gevraagd en ook gekregen.

Tot slot vroeg u me of ik nog in bijkomende maatregelen voorzie. Er is nog het Planlastendecreet. Volgens de huidige bepalingen van het decreet moet de subsidieaanvraag van sectorale subsidies via de digitale rapportering over het meerjarenplan worden ingediend tegen uiterlijk 15 januari 2014. In de praktijk blijkt dat dit voor een aantal besturen wellicht iets te vroeg komt. Daarom hebben we afgesproken in de regering dat we het parlement zouden vragen om via een amendement op het programmadecreet die uiterste datum te verschuiven, tot 28 februari 2014. Ik heb begrepen dat daartoe een initiatief wordt genomen. Zo krijgen de gemeenten voldoende tijd met het oog op de aanvraag van sectorale subsidies. Voor hen zou het immers een vrij zware straf zijn, mocht er een vervaltermijn zijn waardoor ze sectorale subsidies zouden mislopen. Dat is absoluut niet de bedoeling.

De voorzitter: De heer Logist heeft het woord.

De heer Marcel Logist: Ik zou toch nog even willen doorgaan op het BBC-verhaal. We weten allemaal dat het een Europees verhaal is, waarbij moet worden gezorgd voor de financiële evenwichten. De heilige koe van dit financiële evenwicht maakt dat de volledige lokale sector in België met nooit geziene financiële problemen kampt. Alle steden en gemeenten bouwen hun investeringsvolume af, besparen drastisch op werkingskosten en voeren een personeelsstop in of, nog erger, ontslaan hun medewerkers. Zij komen de steeds groeiende groep werklozen versterken. De macro-economische gevolgen zijn dan ook dramatisch en zullen Vlaanderen in een nog diepere crisis duwen, wat een mogelijk herstel van het economische gebeuren nog langer zal verhinderen.

Het BBC-verhaal, minister, werd door u opgelegd, maar volgens ons zonder dat de lokale besturen en de softwarehuizen er klaar voor zijn. De coördinatie tussen de diensten en de softwarehuizen loopt totaal mank, getuige daarvan de talloze dagelijkse problemen die zich voordoen wanneer de lokale besturen de door u opgelegde regels trachten te volgen om hun situatie per 1 januari 2014 op orde te stellen. Ik dank u.

De heer Marc Vanden Bussche: Ik heb de heer Logist niet horen zeggen waar hij zijn 95 procent heeft gehaald. Als hij dat zomaar uit de lucht grijpt, vind ik dat wel spijtig, want dan belanden we bij toestanden zoals toen de heer Verfaillie het had over het kusttoerisme in vrije val. Dan worden er cijfers de markt op gegooid zonder gecheckt te zijn. Dat lijkt me een spijtige zaak.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Er zijn op een aantal plaatsen problemen geweest met software. Dat is juist, men heeft daaruit moeten leren. Maar doordat men het gefaseerd heeft ingevoerd en doordat er heel veel ondersteuning is geweest vanuit het Agentschap voor Binnenlands Bestuur zijn zeer veel gemeenten klaar. Dat BBC er de oorzaak van zou zijn dat er geen investeringen zijn, wil ik formeel tegenspreken. Dat is een mythe. Het klopt gewoon niet. Dankzij BBC is er niet meer of minder geld, alleen moet je bepaalde zaken anders plannen, organiseren en inschrijven. BBC neemt geen geld weg en creëert ook geen geld. Van die mythe moeten we stilaan af.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: We kennen u als een heel redelijk en minzaam man, mijnheer Logist. Ik ben nu wel geschrokken van uw vraag. Ik denk dat u de waarheid toch geweld aandoet. De meeste steden en gemeenten zijn klaar met het verhaal, misschien met één uitzondering, uw eigen gemeente, ik weet het niet.

Ik wil aansluiten bij de voorgaande sprekers. Ik zie vandaag het grote probleem niet, vooral omdat er voor de concrete implementatie een kleine decreetswijziging in aantocht is, zodat de gemeenten voor de specifieke subsidieaanvragen tijd hebben tot eind februari, als ik goed ben ingelicht.

Mijnheer Vanden Bussche, ik kan enkel gebruikmaken van de cijfers die de minister in deze commissie ter beschikking heeft gesteld tien dagen geleden. U was waarschijnlijk niet aanwezig, anders had u die cijfers ook gekregen.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Logist, ik vind het zeer jammer dat u erop blijft doorgaan. Ik zeg u dat er geen problemen zijn met BBC te wijten aan de software. Er zijn uiteraard hier en daar kleine kinderziektes geweest, dat is evident. U opent uw vraag met de stelling dat 95 procent van de gemeenten daardoor in de problemen zit. Uit de opeenvolgende bevestigingen die het agentschap doet op serieuze basis, blijkt exact het omgekeerde: 90 procent is op tijd en nog eens 90 procent van de resterende 10 procent kan één maand later klaar zijn met alle noodzakelijke werken, plannen, stukken en budgetten.

Het structurele evenwicht heeft niets te maken met uw vraag. Ik ga het debat nu niet voeren. We hebben al dikwijls over de gemeentelijke financiën gepraat. Ik ben het eens met wat de heer Kennes zegt. BBC kun je hoogstens als een thermometer zien. Vergeet niet, collega's, dat je ook in het oude stelsel een evenwicht moest hebben in gewone en buitengewone diensten. Dat is geen uitvinding. Laat ons de zaken alsjeblieft correct blijven benaderen en zeker niet vermengen. Dat is vandaag niet aan de orde.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Katrien Schryvers tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de betrokkenheid van adviesraden en/of lokale belanghebbenden bij de opmaak van het meerjarenplan van lokale besturen - 556 (2013-2014)

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Voorzitter, minister, collega's, ik laat de inleiding tot mijn vraag vallen en ik verwijs naar de eerste vraag in deze commissie met betrekking tot de beleids- en beheerscyclus (BBC) en de meerjarenplanning. Wat de discussie van daarjuist betreft, wil ik zeggen dat ik nu actief ben in een gemeente waar zowel de gemeente als het OCMW piloot was. Ik kan beamen dat er drie jaar geleden wel heel wat softwareproblemen waren, maar dat er ondertussen heel grote stappen zijn gezet ten behoeve van alle gemeenten die nu moeten instappen. Wij hebben er toen heel hard mee geworsteld, maar dit jaar waren we vanzelfsprekend blij, minister, dat we al ervaring hadden opgedaan in het pilootproject.

Ik blijf wel vragen hebben, net als veel collega's, over de betrokkenheid van verschillende sectoren en het participatieve element in de totstandkoming van heel het meerjarenplan. Artikel 6, punt 4, van het Planlastendecreet bepaalt uitdrukkelijk dat de sectorale decreten een bepaling moeten opnemen die de lokale besturen verplicht om aan te tonen dat lokale belanghebbenden en/of adviesraden betrokken zijn geweest bij de opmaak van de strategische meerjarenplanning. Bij een groot deel van de betrokken sectoren verloopt de participatie via bestaande adviesraden, andere verplichten dat lokale belanghebbenden worden betrokken. Het is aan het bestuur om te bepalen wie dat juist zijn. De manier waarop deze betrokkenheid van lokale belanghebbenden en/of adviesraden moet worden ingevuld, wordt in de regelgeving niet gespecificeerd. Die lokale autonomie is vanzelfsprekend van belang en elke gemeente zal wel een bepaald traject volgen, maar het gevolgde traject moet toch een goed traject zijn. Het kan niet de bedoeling zijn dat lokale besturen die fouten maken, daarna met de gevolgen worden geconfronteerd.

Minister, de sectorale decreten bepalen dat lokale belanghebbenden en/of adviesraden "aantoonbaar betrokken" moeten zijn bij de opmaak van de meerjarenplanning. De opmaak van een strategisch meerjarenplan gebeurt in heel wat stappen: omgevingsanalyse, eerste bepaling van mogelijk te bereiken doelstellingen, concretisering van de doelstellingen en actieplannen, het voorleggen van het finaal document aan de raad enzovoort. Kunt u zeggen of is het van belang wanneer tijdens het proces de lokale besturen worden verwacht de betrokkenheid van de lokale belanghebbenden en/of de adviesraden te organiseren?

Op welke manier mag de betrokkenheid van de lokale belanghebbenden en/of adviesraden worden ingevuld? Moet het gaan om vragen naar ideeën of behoeften, of moeten er wijkvergaderingen en debatten worden georganiseerd? Moet er een formeel advies worden geformuleerd over een kant-en-klaar document? Gaat het over een advies over de doelstellingen, de voorziene financiële middelen, of beide?

Waarover moet de inspraak worden georganiseerd? Gaat het over het hele beleid of enkel fragmentarisch over het sectoraal relevante beleid? Noch de sectordecreten noch het Planlastendecreet vermelden hoe de betrokkenheid moet worden aangetoond. Wat is de sanctie als het niet juist verlopen zou zijn, als een bestuur dus niet voldaan zou hebben aan de participatie- en/of adviesverplichting?

Voor sommige besturen is het laatste nog actueel, voor andere, die de voorbije weken al een meerjarenplanning hebben goedgekeurd, misschien minder: maken de uitgebrachte adviezen deel uit van de documenten die verplicht aan de gemeenteraad moeten worden medegedeeld? Samengevat, minister, kunt u iets meer duiding geven over wanneer, op welke manier en waarover dat participatief element moet gaan? Dat kan dienen ter verduidelijking voor de gemeenten, maar misschien ook ter geruststelling.

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Bij het decreet zijn we uitgegaan van de absolute gemeentelijke autonomie. Toen is gezegd dat de gemeenten dat konden organiseren zoals zij dat wilden. Ik hoop dat het betoog van mevrouw Schryvers geen vraag is om bijkomende regeltjes op te leggen. Verduidelijking is oké, maar bespaar ons alstublieft bijkomende regeltjes, minister.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Het wordt een beetje sneu voor mij, het is al de tweede keer dat ik het eens ben met de heer Vanden Bussche en hij met mij. (*Gelach*)

Ik zou eigenlijk daar moeten zitten en vragen stellen aan iemand van het parlement, want het ontwerp van decreet zoals ik het heb ingediend, bepaalde dat de sectorale decreten konden bepalen hoe de lokale belanghebbenden bij het proces van de opmaak van de meerjarenplanning werden betrokken. We hebben daarover uitvoerig gediscussieerd in de commissie, waarbij bleek dat het parlement er voorstander van was om dat te verstrengen. Nu staat dus in het decreet dat de sectorale decreten dit dwingend moeten bepalen. Het is geen mogelijkheid meer, maar een verplichting.

Zoals u weet, is dat in de diverse sectorale decreten omgezet, niet altijd op dezelfde manier. De meeste sectorale decreten zeggen gewoon dat de lokale belanghebbenden moeten worden betrokken bij de opmaak van de meerjarenplanning. Een formeel advies wordt opgelegd in drie decreten, inzake flankerend onderwijsbeleid, lokaal jeugdbeleid en lokaal sportbeleid. In geen van de sectorale regelgevingen worden specifieke bepalingen opgenomen, ook niet wat betreft het tijdstip in het proces waarop de lokale belanghebbenden moeten worden betrokken.

Algemeen is het zo dat je, volgens mij, het moet interpreteren als een decreet dat veel ruimte laat voor de gemeentelijke autonomie in het procesbeheer. Dat was ook de initiële bedoeling, en het lijkt me nog altijd zo te zijn. Het lijkt me wel evident dat, wanneer het formele advies wordt gevraagd aan een gemeentelijke adviesraad over de meerjarenplanning, dit gebeurt aan het einde van het planningsproces, maar voor de agendering op de gemeenteraad. De bepalingen die opgenomen zijn in de sectorale decreten moeten uiteraard worden nageleefd. Dat zijn er relatief weinig, behalve in die drie gevallen waar een formeel advies is verplicht. Voor het overige zijn de gemeenten vrij te bepalen wie de lokale belanghebbenden zijn en op welke wijze zij worden betrokken. Dat kan bijvoorbeeld door het organiseren van wijkcomités of bevraging via enquêtes. De inspraak en betrokkenheid van de lokale belanghebbenden gaat dus in de eerste plaats over het sectorale beleid en over de wijze waarop het lokaal bestuur inspeelt op de specifieke Vlaamse beleidsprioriteiten.

Het Planlastendecreet en de sectorale decreten vermelden niet hoe de betrokkenheid moet worden aangetoond. Ook hier speelt dus, tenzij in bepaalde sectoren nadere onderrichtingen zouden zijn gegeven, de lokale autonomie. Het bestuur kan zelf uitmaken hoe het die lokale betrokkenheid aantoont.

Ik geef enkele voorbeelden. De adviezen van de adviesraden of de resultaten van het belanghebbendenoverleg kan deel uitmaken van de omgevingsanalyse. Die maakt deel uit van de toelichting bij het meerjarenplan en moet samen met het meerjarenplan aan de raadsleden worden voorgelegd. In de toelichting kan ook een link worden opgenomen naar een webpagina van de gemeente waar de adviezen door iedereen kunnen worden geraadpleegd en waar eventuele andere inspraakvormen die de gemeente organiseert, zouden kunnen worden geraadpleegd.

Het is duidelijk de bedoeling van de decreetgever dat er naast dat van de lokale autonomie een participatief beleid wordt gevoerd. Het lijkt me niet meer dan normaal dat, wanneer de decreetgever een formeel advies vraagt, dit ook in het dossier, op welke wijze ook, aanwezig is. Het is de bevoegdheid van de functionele administratie/minister om de subsidieaanvragen te beoordelen, zowel wat betreft de inhoud als wat betreft de vormelijke aspecten. Daar kan eventueel de sanctie bepalen wanneer essentiële elementen in het aanvraagdossier ontbreken. Ik mag hopen dat de sectoren geen subsidie afwijzen wegens het ontbreken van iets formeels en dat men een telefoontje doet of een mailtje stuurt om te vragen of er overleg is geweest, of er participatie is geweest, of het stuk of de link ontbreekt. Maar natuurlijk, als een formeel opgelegde procedure niet is gevolgd, kun je voor problemen komen te staan. Ik ga ervan uit

dat alle gemeenten die procedures zullen naleven en dat ze daar waar er een advies moet zijn niet alleen dat advies zullen vragen, maar dat ze ook het stuk toevoegen of de link maken, zodat kan worden geverifieerd of het advies is verleend.

Het Gemeentedecreet of het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot BBC legt geen specifieke verplichting op om het advies van een adviesraad of van de betrokken lokale belanghebbenden over de meerjarenplanning op te nemen in het meerjarenplan zelf. Het advies van de adviesraad of van de betrokken lokale belanghebbenden is niet opgenomen in de minimale elementen die deel uitmaken van de toelichting bij het meerjarenplan. Anderzijds is er artikel 200 van het Gemeentedecreet, dat onder meer bepaalt dat de verslagen en einddocumenten van de adviesraden en overlegstructuren worden meegedeeld aan de gemeenteraad.

Samen met het ontwerp van meerjarenplan moet, aldus het artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot BBC, de toelichting aan de raadsleden worden bezorgd. In sommige gevallen maken de adviezen deel uit van de omgevingsanalyse, en die maakt wel deel uit van de toelichting en moet dus wel aan de raadsleden worden voorgelegd. Hoe dan ook is een advies van een adviesraad of de betrokken lokale belanghebbenden belangrijke informatie voor de raadsleden om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen. Dat geldt a fortiori wanneer dat advies een voorwaarde is om een sectorale subsidie te kunnen krijgen. Dat alles impliceert dat de raadsleden die informatie tijdig moeten krijgen, dit wil zeggen vooraf en niet tijdens de gemeenteraadszitting. De algemene termijn is acht dagen voor alle geagendeerde punten en veertien dagen specifiek voor het meerjarenplan en het budget.

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers: Minister, dank u voor uw heel duidelijke antwoord.

Mijnheer Vanden Bussche, wees gerust, mijn vraag is absoluut niet ingegeven vanuit een pleidooi voor meer regels ter zake. Mijn vraag is ingegeven vanuit een bekommernis die ik bij heel wat collega's hebben gehoord: kunnen we er wel gerust in zijn dat het traject dat we afleggen het goede traject is? We werken er allemaal hard aan en iedereen vult het op zijn eigen manier in. Dat is in concreto lokale autonomie, maar die geruststelling is toch van belang. Minister, ik dank u daarvoor.

Minister, samen met u stel ik vast dat er nogal wat verschil is tussen de sectoren. Drie sectoren vragen een formeler advies. Maar ik hoor van u de bekommernis dat als men vaststelt dat die gemeente vragen heeft bij iets formeels, men toch eerst contact opneemt vooraleer bepaalde negatieve beslissingen te nemen. Minister, dat is de vaststelling dat er sectoraal verschillende invullingen worden gegeven aan de planlastvermindering. Ik hoop dat u dat in de toekomst zult bewaken, zodat het een echte planlastvermindering wordt voor de betrokken gemeenten en voor de betrokken sectoren.

Minister Geert Bourgeois: Uit mijn antwoord kun je drie hoofdlijnen distilleren: de autonomie van de gemeente; de decreetgever heeft gewild dat er een participatief beleid wordt gevoerd; de rechten van de raadsleden moeten worden gerespecteerd, zowel inzake informatie als wat betreft de tijdige toegang tot alle documenten. Ik ben het met u eens dat daar in de komende regeerperiode nog wel een en ander aan zal worden bijgeschaafd.

Wat hier, met alle respect, werd omgevormd als een faculteit tot een verplichting, is in de diverse sectoren verschillend omgezet. Op zich is dat nog niet zo erg. Belangrijk is ook dat er een cultuuromslag komt bij de administratie. Daarom heb ik ook gezegd dat, als er ergens iets formeels ontbreekt, men het best eerst contact opneemt en een oplossing zoekt eerder dan te zeggen dat men die subsidie niet kan krijgen omdat het dossier formeel niet in orde is. Mijn administratie heeft die omslag gemaakt. Ik weet – en ik beschuldig niemand – dat een aantal sectorale administraties het lastiger hebben met die cultuuromslag van partnerschap en gemeentelijke autonomie. Het is natuurlijk ook een groeipad: we moeten het de tijd geven.

Misschien moet er in de komende regeerperiode hier en daar iets legislatief worden bijgeschaafd.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Jurgen Vanlerberghe tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het fenomeen Airbnb - 571 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Mijnheer De Meulemeester, namens onze fractie bied ik u onze welgemene felicitaties aan bij uw bevordering tot voorzitter van deze gerespecteerde commissie.

Minister, het actualiteitsprogramma Terzake besteedde in zijn uitzending van 28 november jongstleden aandacht aan het fenomeen Airbnb. Ik weet niet of het zo bedoeld was, maar het was toevallig de dag waarop we in deze commissie uw beleidsbrief Toerisme 2013-2014 hebben besproken. Airbnb is een nieuwe reisformule via dewelke toeristen een kamer kunnen huren bij particulieren. In de reportage werden terecht een aantal vragen opgeworpen rond veiligheid en de noodzaak aan vergunningen. Ook werd de vraag gesteld of die nieuwe vorm van logiesuitbating al dan niet een concurrentieel nadeel opleverde voor de professionele logiesverstrekkers.

Het viel me op dat in de hele reportage de term Logiesdecreet niet één keer viel. Zelfs niet – en dat vond ik toch echt wel verwonderlijk – door de administrateur-generaal van Toerisme Vlaanderen, die in heel de reportage eigenlijk enkel wist te vermelden – de vraag waarop hij antwoordde, werd weliswaar niet uitgezonden – dat de logies die via de site van Airbnb worden aangeboden geen concurrentie betekenen voor professionele logiesverstrekkers. De administrateur-generaal ging in dat stukje van zijn interventie alvast volledig voorbij aan het vergunningenvraagstuk. Zijn stelling dat er geen concurrentieel nadeel zou zijn, werd in de reportage overigens onmiddellijk tegengesproken door de uitbater van wat ik een heel mooie bed and breakfast vond, die, zoals het een goede handelaar betaamt, er als volgt op reageerde: “Elke kamer die een ander verhuurt, is er een die ik niet kan verhuren.”

Minister, indien de reportage van Terzake een betrouwbare weergave is van de werkelijkheid, dan heb ik de indruk dat het niet al te goed gesteld is met de kennis van het Logiesdecreet. Zo is er het feit dat de administrateur-generaal niet verwijst naar het decreet en er in de reportage verder eigenlijk in het midden wordt gelaten of diegenen die logies aanbieden via de site van Airbnb in regel moeten zijn met het Logiesdecreet. Ook lijken de uitbaters zich alvast van geen kwaad bewust en wekken ze niet de indruk er ooit al eens van te hebben gehoord. Mijns inziens wekt de hele reportage ten onrechte de indruk dat er voor het uitbaten van toeristische logies eigenlijk niet echt regels moeten worden gevolgd. Het hoeft dan ook niet te verwonderen dat de uitzendingen en zeker de uitlating van de administrateur-generaal binnen de sector toch voor wat wrevel en protest hebben gezorgd.

Als we puur naar de marktpositie van dergelijke organisatie kijken, blijkt – ik verwijs naar het onderzoek van de jongerentoeerisme-organisatie USE-IT in opdracht van VISITBRUSSELS, vzw Kunststeden Vlaanderen en Toerisme Vlaanderen – dat 17,7 procent van de jonge buitenlandse toeristen in onze Vlaamse kunststeden en Brussel overnacht in informele logiesvormen. De belangrijkste logiesvorm daarvan is het overnachten bij familie of vrienden. Het aandeel van Couchsurfing en Airbnb is eerder klein. Je zou hieruit kunnen besluiten dat het inderdaad een beperkte sector is, maar om daaruit te besluiten dat dat voor andere leeftijdscategorieën ook het

geval is, lijkt me een voorbeeld van wat men in het Engels ‘jumping to conclusions’ noemt. In elk geval gaat dat volledig voorbij aan de regelgevingskwestie.

Ik ben het ermee eens dat nieuwe logiesvormen zeker niet als concurrentieverstorend moeten worden beschouwd. Ik denk dat uw recent toegetreden Leuvense partijgenoot daarover een opiniestuk pleegde in – als ik mij niet vergis – De Standaard om te verdedigen dat dergelijk innovatief ondernemen vast en zeker moet worden ondersteund. Ik ben het er ook mee eens dat innovatie belangrijk is voor toeristische ondernemers. We moeten er echter over waken dat iedereen met gelijke wapens kan strijden, dat er dus een level playing field is voor die toeristische ondernemers. Het is problematisch of minstens een hinderpaal dat de website zelf eigenlijk niet aangeeft dat er regels zijn in Vlaanderen. Ze geven natuurlijk wel aan dat elke uitbater zich in regel moet stellen met de regels van zijn eigen land of gewest.

Minister, bent u van oordeel dat het een blijvend aandachtspunt moet zijn dat alle logiesverstrekkers, ongeacht het medium dat ze gebruiken om promotie te voeren, in regel zijn met de bepalingen uit het Logiesdecreet? Ik meende te weten dat het antwoord op die vraag ‘ja’ zal zijn, al was het maar dat er in een artikel dat deze zomer in De Tijd stond door uw kabinet werd bevestigd dat het Logiesdecreet van toepassing is voor alle vormen. Vergeeft u het mij dat ik door de uitspraken van de administrateur-generaal enigszins aan het twijfelen ben geslagen.

Minister, op welke manier zult u er ook daadwerkelijk voor zorgen dat de logiesverstrekkers die logies aanbieden via Airbnb of andere gelijksoortige kanalen zich wel degelijk conformeren aan het Logiesdecreet? Hiermee wil ik niet zeggen dat iedereen die zich via die website aan de potentiële klant aanbiedt niet in orde zou zijn. Ik heb zelf even de oefening gemaakt en ben er best wel wat tegengekomen die wel vergund zijn. Mijn vraag is dus eerder een vraag naar handhaving en toezicht.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ik heb het deze zomer meegemaakt dat zich een soortgelijke situatie voordeed met minicampings waarbij iemand reclame maakt, onder meer via Facebook, om één of meer tentjes in een tuin te komen zetten. Dat informeel kamperen is een beetje verwant met Airbnb. Ook vanuit dat oogpunt ben ik geïnteresseerd in het antwoord van de minister.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Vanlerberghe, u bent een actief mediawatcher. U hebt Terzake gezien, De Tijd gelezen, de column van Lorin Parys gelezen. Ik heb helaas geen enkel van die documenten gezien of gelezen, verontschuldig me daarvoor. Ik heb ook de Terzake-uitzending niet gezien, maar ik wil in elk geval formeel en heel duidelijk antwoorden.

Iedereen die in Vlaanderen een toeristisch logies wil verhuren of uitbaten, moet dat vooraf aanmelden of moet zich laten vergunnen door de dienst Toeristische Vergunningen. Daar is geen twijfel over. Het decreet is hier uitvoerig besproken. Zowel naar de geest als naar de letter is het heel duidelijk: je mag geen toeristische verblijfsaccommodatie op de toeristische markt aanbieden als die accommodatie niet is aangemeld of vergund. Een van de doelstellingen van het decreet is uiteraard precies te zorgen voor een eerlijke concurrentie maar ook duidelijke spelregels en waarborgen voor de consument te bieden. We hebben dat hier destijds uitvoerig besproken. Ik wil daar geen enkele twijfel over laten bestaan.

Ik heb de uitzending van Terzake niet gezien. Zoals u zelf aangeeft, moet je er altijd een beetje voorzichtig mee zijn in welke context iets wordt gezegd. Wat is er wel gezegd dat niet is uitgezonden? Op welke vraag was het een antwoord? Biedt het gevaar voor oneerlijke concurrentie? Is dat in een context waarbij het over niet zo veel gaat of is het een ontkennen van de verplichting tot aanmelding of vergunning? Ik ga dat bespreken de eerste keer dat ik de directeur-generaal zie.

Het is niet Toerisme Vlaanderen dat de bevoegdheid heeft, het is het departement. Het departement heeft uitdrukkelijk tot taak om onregelmatigheden op te sporen, maar ook om te zorgen voor handhaving en zo nodig sancties. Daar is een dienst voor. Die heeft bijvoorbeeld de afgelopen maand november mede via het internet een honderdtal bedrijven aangeschreven die niet in orde zijn met het decreet. De volgende procedure is dan dat de meesten van die mensen zich gelukkig conformeren en een vergunning vragen of een aanmelding doen. Weigeren ze dat of geraken ze niet in orde, dan volgt natuurlijk de sanctie, de boete tot en met finaal de stopzetting.

Ik ga dit in elk geval onder de aandacht brengen van de secretaris-generaal van het Departement internationaal Vlaanderen, die verantwoordelijk is voor de dienst voor vergunningen en handhaving. Ik ga erop wijzen dat we dit fenomeen absoluut niet moeten stopzetten. Het is een wereldwijd fenomeen, maar het valt onder reglementering. Je moet zorgen voor een eerlijke concurrentie. Wie wel de verplichtingen nakomt, wordt tot bepaalde kosten gedreven. Wie dat allemaal niet doet, mag niet op een oneerlijke manier concurrentie kunnen plegen. Bovendien zitten er een aantal waarborgen in voor de consument, niet het minst inzake veiligheid, bijvoorbeeld brandveiligheid. We hebben daar uitvoerig over gediscussieerd bij het tot stand komen van het decreet. Er is een grote verantwoordelijkheid bij wie professioneel, zij het op dit ogenblik misschien een beetje in een grijze zone, logies zou aanbieden. Ik zal dat probleem onder de aandacht brengen.

Mijnheer Kennes, ook wat u aankaart, zal ik eens bekijken en onder de aandacht brengen, want dat lijkt me eerder een occasioneel gegeven te zijn naar aanleiding van een of ander. Of heb ik het fout voor? Misschien hebt u wat meer informatie.

De heer Ward Kennes: Het heet Campinmygarden.com en het is blijkbaar een wereldwijd netwerk. Het wordt gezien als een alternatieve reisvorm zoals Couchsurfing, Airbnb, huisruil of bij vrienden logeren. Je kunt tegen een vergoeding ergens je tentje opzetten, met één of twee tentjes in een tuin.

Minister Geert Bourgeois: Ik zal beide zaken onder de aandacht brengen van de secretaris-generaal van het Departement internationaal Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik heb ook in mijn vraag aangegeven dat ik niet kan inschatten op welke vraag het antwoord werd uitgezonden. Ik denk alvast dat het goed is dat u er toch met de secretaris-generaal over van gedachten wisselt, want het is bij een aantal mensen als eigenaardig overgekomen.

Wat de handhaving betreft, las ik in een van de vele artikels die ik heb gelezen dat de directeur van de dienst Toeristische Vergunningen aangeeft dat ze effectief de sites screenen en daar mensen op aanschrijven. Voor heel Vlaanderen beschikt de dienst Toeristische Vergunningen over drie medewerkers die belast zijn met de volledige handhaving van het Logiesdecreet. Dat lijkt me niet heel veel te zijn. Ik vraag me af of die mensen voldoende opgewassen zijn tegen de niet onbelangrijke taak die ze hebben om ervoor te zorgen dat iedereen met gelijke wapens kan ondernemen.

Misschien moet ik deze bedenking herhalen bij de regeling der werkzaamheden. Bij de bespreking van de beleidsbrief had ik al gesuggereerd dat we eens moesten nadenken over de evaluatie van het Logiesdecreet. Ik had het toen over de verschillende classificatienormen voor gastenkamers in kunst- en andere steden, over vragen over een te ver doorgesloten regelgeving. Misschien wordt het tijd dat we, op het moment dat we dit volop aan het uitrollen zijn, de zaak aan de hand van dit soort nieuwigheden evalueren.

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Aan de hand van de informatie die ik heb, gaat het over twee diensten binnen de dienst die daarmee is belast: twee mensen die belast zijn met de

opsporing, en drie die belast zijn met de handhaving. In totaal gaat het over vijf mensen. Dit moet volstaan als je een gezonde werklust hanteert. Maar we moeten dit zeker evalueren. Ik denk ook aan de aanvragen versus de vergunningen. Het hele decreet wordt geëvalueerd in 2014, dat is ook afgesproken. De conclusies zullen voor de volgende regeerperiode zijn, maar dat belet niet dat de evaluatie tijdig gebeurt.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over het EVA Integratie en Inburgering - 578 (2013-2014)

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, minister, collega's, kan iemand me taalkundig verlossen? Is het de EVA of het EVA? Het is natuurlijk het extern verzelfstandigd agentschap, maar de afkorting wordt op de duur een zelfstandig naamwoord, en dat zou dan de EVA moeten zijn. Als ex-lid van de Nederlandse Taalunie heb ik zelfs de grootste twijfels.

Op 22 november zag het EVA Integratie en Inburgering het levenslicht. Tegelijk werden acht mensen benoemd tot bestuurder. Deze mensen ken ik niet allemaal persoonlijk of zelfs maar van naam, maar ik was wel geïnteresseerd in hun complementaire expertise inzake het integratie- en inburgeringsbeleid. Ik heb er in deze commissie eerder al voor gepleit om het middenveld van de sector maximaal te betrekken in dit EVA. Dat is ook de achtergrond van mijn vraag om uitleg.

Ik ben op zoek gegaan naar de expertise van die mensen. Behalve een vertegenwoordiger van het Minderhedenforum en de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), die ik wel persoonlijk ken, gaat het hoofdzakelijk over mensen die politiek zijn aangeduid. Op zich heb ik daar niets tegen, maar daar gaat het niet over. Het EVA is een verlengde van de overheid en het is logisch dat de politieke sturing ook in het bestuur vertegenwoordigd is.

Minister, de voorzitter is iemand met een migratieachtergrond, al kan ik haar expertise of het verband met het terrein niet meteen terugvinden, maar misschien kunt u dat straks verduidelijken. Daarnaast zijn er mensen van kabinetten, een leerkracht enzovoort, die op diverse beleidsterreinen expertise hebben.

Minister, enige tijd geleden ontving u een brief vanwege de vzw's die vandaag in dat EVA een plaats krijgen of er een akkoord mee afsluiten. In die brief werd de vrees geuit dat hun kennis van het veld onvoldoende zou worden meegenomen in het nieuwe EVA. Is dat zo? Is dat niet zo? Daarover ben ik ongerust.

In de nieuwsbrief van de VVSG lees ik nu wel dat er nog vier bijkomende bestuurders zouden worden aangeduid, maar in de regeringsbeslissing vind ik daar niets van terug. Los daarvan denk ik dat er zich nog een probleem van belangenvermenging kan stellen, omdat de voorzitter van het EVA niet enkel Kamerlid, maar ook districtsburgemeester is van de stad Antwerpen. Dat is een terrein dat door een van de partners van het nieuwe EVA zal worden aangestuurd als het gaat over integratie en inburgeringsbeleid. Je zit dan tegelijk aan twee kanten van de tafel over dat akkoord te spreken.

Het EVA zou in de toekomst moeten samenwerken met de lokale besturen, zeker die van Gent en Antwerpen en de provincie Limburg. Minister, kunt u schetsen hoe u tot de samenstelling van de raad van bestuur van het EVA kwam? Is er voldoende expertise en complementariteit om een slagkrachtige werking van het EVA te garanderen? Waarom werd de expertise van het huidige veld zo gering gehonoreerd? Klopt het dat er nog vier

bijkomende bestuurders zullen worden aangeduid? Tijdens de bespreking van het ontwerp van decreet hebben we daarover gediscussieerd. Waarom gebeurt dit pas later? Op basis van welke criteria zullen de vier extra bestuurders worden aangeduid? Vanwaar komen ze? Door wie worden ze aangeduid? Doet er zich geen probleem van belangenvermenging voor wanneer de voorzitter tevens een lokaal uitvoerend mandaat uitoefent?

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Sommige zaken zijn al aan bod gekomen bij de bespreking van de beleidsbrief, maar ondertussen hebben we de oprichting gekend van het EVA Integratie. We kijken uit naar volgende besluiten over het taalniveau NT2, de uitvoering van artikel 25 en andere zaken.

Ik wil me deels aansluiten bij de vragen van de heer Caron in verband met de betrokkenheid van het middenveld bij de raad van bestuur. Er zijn nog een viertal plaatsen open. Er zijn al plaatsen ingevuld waar ik het middenveld niet meteen in vertegenwoordigd zag, wel mensen met contacten in het middenveld, het Minderhedenforum en de VVSG, die ook partners zijn in het beleidsveld. Het klassieke middenveld, dat een belangrijke rol speelt in de ontvangende samenleving en het integratiebeleid, moet ook een stem krijgen in die raad van bestuur.

Minister, er zijn ook nog heel wat andere vragen, die u misschien niet meteen hebt voorbereid, over cao 32bis. Op mijn vraag daarover in de commissie kon toen niet worden geantwoord. We hebben ondertussen ook nog bijkomende informatie gekregen, maar heel specifiek wou ik weten of alle huidige medewerkers met behoud van hun arbeidsvoorwaarden kunnen overgaan naar het nieuwe EVA. Nog specifiek wou ik weten of dat ook geldt voor de medewerkers wier loon tot nu toe op een bijzondere wijze wordt gefinancierd, bijvoorbeeld met provinciale middelen. Misschien moet ik die vraag toch nog schriftelijk stellen. Ik had ook uitgekeken naar de aanvullingen bij de besprekingen die we hebben ontvangen, maar ook daar heb ik het antwoord op mijn vraag toen niet gevonden.

Ik heb contacten gehad met organisaties die mee zullen moeten inkantelen en kan alleen maar bevestigen dat ze, hoewel er overleg is, toch nog met een aantal vragen blijven zitten. Ik hoop dat die inkanteling verder wordt opgehelderd, op de eerste plaats in overleg met de betrokkenen.

Hoe zit het dus met de invulling van de laatste vier plaatsen? Hoe krijgt het middenveld hierin een plaats?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Voorzitter, ik zal eerst ingaan op de vraag van de heer Kennes. Mijnheer Kennes, als u de nota leest die de Vlaamse Regering heeft goedgekeurd, dan zult u zien dat er is gekozen voor een ruime toepassing van artikel 32bis van de cao, ook in die gevallen waar de cao strikt gezien niet van toepassing zou zijn door het feit dat er geen sprake is van een volledige overdracht, met alle activa en dergelijke meer. Dat is immers de strikte voorwaarde voor de toepassing van de cao, maar ik heb ervoor gekozen die toch toe te passen. Dat we dat ruim zouden doen, is trouwens ook al aan bod gekomen in de parlementaire voorbereiding. Dat zal dus ook gebeuren. We kunnen dat alleen in de nota zeggen. Dat is natuurlijk een beslissing van de raad van bestuur. Straks kom ik tot het antwoord op de vraag van de heer Caron. De raad van bestuur bestaat weliswaar slechts voor de helft uit vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering, als aandeelhouder, maar we gaan ervan uit dat de raad van bestuur die beslissing ook zal uitvoeren. Ik heb daar ook alle vertrouwen in. Wij zijn natuurlijk niet het EVA. Dit is echter uitdrukkelijk opgenomen in de nota. Wat dat betreft, maak ik me dus absoluut geen zorgen.

Op uw heel specifieke vraag over medewerkers gefinancierd met provinciale middelen kan ik nu natuurlijk niet voor de vuist en in detail antwoorden. Ook daar is het principe dat van de verevening. Als mensen overkomen en de middelen worden overgedragen, dan zal er ook

geen enkel probleem zijn. De bereidheid is er alleszins om ook die mensen in dat professioneel kader tewerk te stellen.

Mijnheer Caron, uw vraag verbaast me enigszins, omdat ik er meestal van uitga dat u onze decreten kent, ook het decreet betreffende deugdelijk bestuur, net als de algemene principes van de overheidsagentschappen. Die principes zijn in dit geval toegepast, zoals ze altijd zijn toegepast, ook toen Groen of Agalev nog in de regering zat. Het is de aandeelhouder die bestuurders aanduidt. Dat is de evidentie zelf. Dat is zo in de privésector, dat is zo in de overheidssector. Dat is dus nu ook gebeurd.

Hoe is dat tot stand gekomen? Die vertegenwoordigers die zetelen namens de Vlaamse Regering, zijn aangeduid door de Vlaamse Regering. Dat moge heel duidelijk zijn. U herinnert zich dat ik tijdens de bespreking heb toegezegd dat daarnaast iemand van de Vereniging van de Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) en van het Minderhedenforum daar deel van zou uitmaken. Dat hebben we afgesproken. We hebben dat gehonoreerd en uitgevoerd. Er zijn zes mensen aangeduid door de regering. Twee mensen zijn aangeduid door respectievelijk de VVSG en het Minderhedenforum. Daar komen nog vier onafhankelijke bestuurders bij, volgens de bepalingen van het decreet betreffende deugdelijk bestuur. Die kunnen nu nog niet worden aangeduid, want die worden niet geselecteerd door de regering, maar na een open oproep. Mijnheer Caron, iedereen kan daaraan deelnemen: mensen uit het middenveld, mensen met expertise, om het even wie met belang. U kent het systeem van het decreet betreffende deugdelijk bestuur. Het is de raad van bestuur die de criteria, de selectie enzovoort bepaalt, en die dan aan de regering een lijst voorlegt van twee kandidaten per mandaat als onafhankelijk bestuurder. In het decreet betreffende deugdelijk bestuur is daarvoor gekozen. Alle criteria ter zake zijn heel duidelijk.

Uw vraag over de mensen zelf die zijn aangeduid door de regering, verwondert me enigszins. Ik meen dat we niet 'in personam' moeten gaan. Als ik de kwalificaties van die mensen bekijk, ook van de voorzitter, dan zie ik specialisten qua arbeidsrecht, mensen die specifieke ervaring hebben op het vlak van werk op Vlaams niveau, op het vlak van onderwijs, van discriminatiebestrijding. Het gaat ook over mensen uit de sector zelf, van Prisma. Zeker in het licht van ons brede decreet, waarmee we gaan voor een integratiebeleid, voor een inburgeringsbeleid, doen we er goed aan een brede waaier aan mensen te nemen uit de sector die ertoe doet. De OESO-rapporten zijn bekend, net als het recente rapport van het Programme for International Student Assessment (PISA). De grote achterstand die er bestaat, heeft te maken met meer dan alleen het beleidsdomein van de inburgering en de integratie. Het gaat ook over andere domeinen. Het is dus goed dat er in die raad van bestuur mensen zetelen uit die diverse domeinen. Zij zullen trouwens het belang van het EVA moeten verdedigen, en zullen ook de regelgeving moeten uitvoeren.

De regeringscommissaris inbegrepen gaat het over een verhouding van vijf vrouwen en vier mannen, en over vijf mensen op negen met een migratieachtergrond. We kunnen dus zeggen dat dit een brede, gevarieerde en op relevante ervaring gestoelde raad van bestuur is.

Er komen dus vier onafhankelijke bestuurders. Er zetelt nu al een bestuurder die rechtstreeks uit de sector komt. Ik zal de namen hier nu niet noemen. Door de oproep zullen hopelijk die mensen zich kandidaat stellen die beantwoorden aan het profiel, die belangstelling hebben daarvoor, die kennis en ervaring hebben en ook beantwoorden aan de door het decreet vooropgestelde criteria.

U mag ook niet vergeten dat het Minderhedenforum als dusdanig is vertegenwoordigd in de raad van bestuur.

Het decreet betreffende deugdelijk bestuur bepaalt een aantal criteria. Ik zal ze niet allemaal opsommen. De onafhankelijke bestuurders moeten de vereiste deskundigheid en ervaring hebben inzake algemeen bestuur, de vereiste deskundigheid om bij te dragen tot het realiseren van de doelstellingen van de stichting en de vereiste onafhankelijkheid ten aanzien van het

Vlaamse Gewest, van de Vlaamse Gemeenschap en van de andere personen die participeren of vertegenwoordigd zijn in de stichting en het dagelijks bestuur van de stichting.

Zo heb ik uw derde vraag eigenlijk al beantwoord. Er komen inderdaad onafhankelijke bestuurders. Dat geldt niet alleen voor dit EVA. Ik heb al mijn collega's van de regering de opdracht gegeven alle decreten ter zake aan te passen. De sectorale decreten moeten overal worden aangepast. Ik heb één generiek decreet betreffende deugdelijk bestuur met principes die overal moeten worden toegepast. Natuurlijk moet dat nu ook in alle sectoren worden omgezet.

Ik zie niet echt een probleem van belangenvermenging. Er zijn eigenlijk twee termen: belangenenneming en belangentegenstelling. Belangenenneming is een strafrechtelijke term. Voor de belangentegenstelling gelden regels die vastliggen in het wetboek van vennootschappen en die altijd en overal worden toegepast, ook bij ons inzake deugdelijk bestuur.

U weet heel goed dat de kans heel groot is dat voor Antwerpen artikel 25 zal worden toegepast. Als dat zo is, kan er dus al geen probleem zijn.

Verder gaat het hier niet over iemand met een uitvoerend mandaat op Vlaams niveau en is het mandaat van districtsvoorzitter niet onverenigbaar met dat van bestuurder.

Een regeringscommissaris houdt toezicht op alle mogelijke zaken die zouden gebeuren en waartegen zou moeten worden opgetreden. Ik ga ervan uit dat de dame die werd aangeduid als voorzitter perfect een onderscheid kan maken tussen haar rol als voorzitter van dit EVA en haar rol als districtsvoorzitter.

Volgens het decreet betreffende deugdelijk bestuur moet het EVA bovendien een deontologische code opstellen. Die deontologische code zal hier zeker nog striktere regels voorschrijven dan deze die nu al in de statuten en in het decreet staan. Ik wil uitdrukkelijk herhalen en beklemtonen dat voor alle bestuurders van de Vlaamse overheid, eender waar, in een vennootschap, een Vlaams openbare instelling (VOI) of een agentschap, de regels van belangenenneming – strafrechtelijke regels – gelden, maar dat evenzeer de regels van het wetboek van vennootschappen gelden wanneer het gaat over een belangenconflict. Een gemeenteraadslid moet de gemeenteraad verlaten als hij in een belangenconflict zit, een schepen moet het college verlaten als hij in een belangenconflict zit, een bestuurder van een vennootschap moet aan zijn collega-bestuurders en aan de commissaris signaleren dat er een mogelijk belangenconflict is. Als hij dat niet doet, kan dat leiden tot nietigheid. Dezelfde regels gelden voor kleine vennootschappen.

Dat geldt natuurlijk evenzeer bij ons. Op het moment dat je in een bestuur zit en wordt opgeroepen om mee te werken aan beslissingen die botsten met andere belangen waar je privé, in je onderneming of eender hoe voor staat, moet je daar consequent in handelen. Dat is een elementaire vorm van deontologie. Iedereen die dat overtreedt, gaat zwaar in de fout. Het is nooit uitgesloten dat iemand – ik zie dat los van dit geval – voor de regering, de gemeente of voor een aandeelhouder in de raad van bestuur zit en in een situatie terechtkomt van discussie daarover. Onlangs is er nog heel publiekelijk, naar aanleiding van een groot overheidsbedrijf op federaal niveau zo'n discussie gevoerd in verband met onroerendgoedtransacties. Daar gelden strikte regels voor. Wij gaan ervan uit dat die ook worden nageleefd, zeer zeker ook in dit EVA.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister, ik dank u voor uw toelichting. Ik ben geen jurist, maar ik dank u voor de nuance die u aanbrengt rond belangen. Ik zal het niet herhalen. Maar ondanks de juridische uitleg blijft het toch een delicate evenwichtsoefening. Het blijft dansen op een slap koord. Politiek formeel hebt u zeker gelijk. Daar twijfel ik niet aan. Maar de indruk wordt toch gewekt dat er vandaag een aantal belangen gelijklopen en dat daar een en ander mee wordt voortgezet in het politiek beleid.

Op zich heb ik niets tegen de principes van deugdelijk bestuur zoals ze zijn geformuleerd in het decreet en evenmin tegen het feit dat de regering haar eigen EVA's wil aansturen en daartoe een instrumentarium ontwikkelt. Het enige wat ik blijf zeggen, is dat er niet wordt gezocht naar mogelijkheden sterker dan vandaag om het middenveld dat die sector mee heeft ontwikkeld een legitieme plaats te geven, niet alleen via de politieke kanalen, maar as such, vanuit haar verdienste in dat middenveld, in dat bestuur. Het is niet zo dat het decreet betreffende deugdelijk bestuur verbiedt om op sectoraal vlak aanvullingen te doen, wat mij betreft desnoods zonder stemrecht. Ik blijf de bekommernis delen dat de betrokkenheid groter moet zijn dan vandaag het geval is.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Minister, ik dank u voor uw verduidelijking en uw geruststellende woorden in verband met de cao 32bis.

Ik heb geen vragen gesteld bij de huidige samenstelling van de raad van bestuur. Ik denk dat er heel wat evenwichten zijn bewaard. Dat is een goede zaak. Ik denk dat het een hele complementaire samenstelling is: mensen met ervaring in het onderwijs, in arbeidsrecht, mensen vanuit Prisma en andere hoeken. Ik vind dat prima. Tot nu is dat een goede keuze.

Die vier bijkomende leden zullen echter moeten worden gevonden via die open oproep. Ik herhaal dat men wenst dat het middenveld, dat Vlaanderen mee maakt tot wat het is, daarin sterk kan worden vertegenwoordigd. Mogelijk kan er ook academische inbreng naar de raad van bestuur worden gebracht om die denkpiste daar te versterken.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, u begeeft zich op het randje van de insinuatie. Ik vind het nu net zo sterk dat we daar een aantal mensen hebben met een migratieachtergrond, die mee dat EVA zullen aansturen. Dat is voor die groep een heel belangrijk politiek signaal. Daar zitten mensen uit de sector, zij hebben het hier gemaakt in het leven. We hebben het hier zo vaak over de nood aan mensen die er in de tweede generatie in zijn geslaagd om daar te staan. Ik zie geen mogelijke belangentegenstellingen. Ik ga ervan uit dat artikel 25 van toepassing zal zijn en dat Antwerpen niet in het EVA zal zitten. Het is voor elke bestuurder mogelijk: als je ooit in een situatie komt van mogelijke belangentegenstelling, moet je daarin heel consequent handelen. Met de beste wil van de wereld zie ik dat echt niet ten aanzien van een districtsvoorzitterschap.

Er komt een open oproep. Iedereen die geïnteresseerd is, kan zich aanmelden. Wij zullen die selectie niet doen. Wij zullen dit niet politiek doen. Het zijn onafhankelijke bestuurders. Voor de rest ben ik het eens met de heer Kennes: ik vind dat de raad van bestuur blijk geeft van een zeer gedifferentieerde en complementaire samenstelling.

U moet eens de formule vinden waarbij een overheidsagentschap wordt opgericht en waarbij de vertegenwoordigers van de aandeelhouder niet door de aandeelhouder worden aangeduid. Dat is van alle tijden. Persoonlijk ben ik blij met de samenstelling. Ze is breed en evenwichtig en biedt garanties. Die mensen zullen het natuurlijk moeten waarmaken. Zij werken allemaal, welke hun politieke obediëntie ook is en welke mening zij ook hebben, in het belang van het agentschap. Dat is hun plicht. Zij moeten het belang van het agentschap dienen. Daarvoor zijn ze er.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■